

Es Busqueret s'en va de viatge

Pere Garcias

Viatge a Almeria

La primera quinzena de juliol de 2000 vàrem fer un viatge a Almeria i estarem a Roquetas de Mar a uns 15 Km d'Almeria capital. Allà en diuen "el Arenal de Almeria" i jo pagaria perquè s'Arenal de Mallorca fos com Roquetas de Mar pel que a nombre de turistes i edificació respecte. Supòs que aquest lloc sonarà a molts d'ornitòlegs que llegeixen l'anuari a l'apartat de

"de veres" és a dir estany tan grans com gai rebé tot el Salobrar i barres entre estanys de més de 500 metres. Amés les salines són Reserva Integral i estan plenes de Flamencs "d'Àfrica", és a dir, amb les ales ben vermelles. Entre Roquetas i una urbanització de luxe que es diu Almerimar hi ha una alta zona humida tipus s'Estany de Ses Gambes que és impressionant. Imagineu-vos anar per una pista tira tira i tenir a un costat el

Grup de Flamencs (Phoenicopterus ruber) a les Salinas de Cerrillos amb els hivernacles del Campo de Dalías i Sierra Nevada al fons

recuperacions ja que és aquí, a les Salinas de Cerrillos, on se produeixen la immensa majoria dels controls de Gavina Roja anellades a les Balears. Aquestes salines són

llac Nakuru i a l'altre uns penya-segats de duna fòssil que semblen les parets de la falla del Rift a Àfrica. Per acabar d'arrodonir el paisatge africà Abellarols per tot arreu

Platja de còdols i Punta Negra, de caràcter volcànic, en el Parc Natural de Cabo de Gata-Níjar.

i Gaigs Blaus per damunt les figueres (fins a quatre damunt una i tots adults). Ara entenc quan diuen que és aquesta zona de la península la més semblant a Àfrica...no exageren gens.

Amés per tot arreu se veien Miules (*Athene noctua*), en ple dia, a caramulls de pedra, rètols i hivernacles. Per cert tampoc exageren quan al Campo de Dalías li diuen el "mar de plástico". Tot el que et dona la vista són hivernacles.

També vaig veure la Cañada de las Norias un lloc on extreien terra per anivellar les

bases dels hivernacles i tant varen gratar que a la fi arribaren a la capa freàtica i quedà embassat. Avui en dia és una de les contrades més importants de cria de l'Ànnera Capblanca (*Oxyura leucocephala*) i del Soterí (*Podiceps nigricollis*) a tota la península. Allà també hi crien Avisadors (*h. Himantopus*), Setmesons (*Tachybaptus ruficollis*), Soterins grossos (*Podiceps cristatus*), Suïssos (*Ixobrychus minutus*), Llambritja petita (*Sterna albifrons*), Curroç (*Sterna nilotica*) i altres espècies més comunes com Fotges i coll blaus.

Miula sobre un hivernacle on a vegades entren per agafar ratolins.

*Paisatge de Almeria
Plantació de figueres
de moro darera la
platja de Los
Genoveses.*

*Aquí se pot veure el
Pinsà carminat
(Bucanetes githagi-
neus)... amb un poc
de sort.*

Una altra zona que és de visita obligada és el Cabo de Gata. Aquí l'interès és el geològic. No és que no hi hagi aus però res d'especial apart de les grans concentracions a les salines de Flamencs. Des del far fins a Carboneras la costa està molt poc urbanitzada i l'aigua és tan neta com la del Trenc (a l'hivern, és clar). Hi ha una sèrie de platges que, encara que a nosaltres no ens cridin tan l'atenció són realment maques i salvatges. Concretament la de los Genoveses és molt gran i té una zona dunar a darrera molt ben conservada. Més a darrera encara hi ha plantacions de figueres de moro i atzavares que, una vegada més, li donen un aspecte completament africà. La platja és tan gran que pots estendre la tovallola tenint la persona més pròxima a més de 50 metres. Tot un luxe. Les dunes estan plenes de sargantanes i de serps apart d'un munt d'insectes. També dins el Parc Natural de Cabo de Gata-Níjar hi ha una zona minera abandonada, Rodalquilar, que és on hi ha un centre d'interpretació on intenten explicar el funcionament de la mina i tota la cultura i usos amb elles relacionats.

Si teniu temps aturau-vos a Agua Amarga on hi ha una platja de còdols des d'on se veu un penyal volcànic impressionant tot negre. El poble vell és tot blanc amb carrers estrets i buganvillies a les façanes amb les finestres i portes pintades en blaus i verds molt

lluents gairebé com a Formentera.

Seguint amb els pobles "blancs" també és recomanable visitar Mojàcar situat dalt d'un turó on frueix d'una vista esplèndida tant de l'interior com de la costa.

Per acabar l'altre hàbitat que impacta és el Desierto de Tabernas; és impressionant. Aquí pareix que ets al desert del Kalahari, el Namib, el de Sonora o el Neguev. Per desgràcia no vaig veure el Pinsà trompeter (*Bucanetes githagineus*) però vaig quedar servit de Mèrleres de Coa Blanca (*Oenanthe leucura*); hiperabundant. Esper que amb aquesta breu descripció del petit viatge vos hagi despertat l'interès per aquesta zona més aviat oblidada. Bé val una visita. Si teniu temps (bastant) i no teniu obligacions familiars ineludibles potser tenguem més sort que jo i pogueu veure el Coadreta (*Cercotrichas galactotes*), el Busqueret carritxer (*Sylvia conspicillata* - on segons l'Atlas de la SEO la màxima densitat d'aus de tot Espanya se dona en el Campo de Níjar) i altres espècies més rares com el P. Trompeter, l'Alosa becuda (*Chersophilus dupontii*) i, fins i tot, el Corredor (*Cursorius cursor*) del que hi ha cites molt recents en el Desierto.

Ah quasi se m'oblida; en un passeig de la ciutat d'Almeria l'1 de juliol vaig veure un Ropit. La bibliografia consultada no el posa com a nidificant per la zona.